

Vajdasági értelmiségiek fölszólító nyilatkozata a Magyar Tanszék visszaélése kapcsán

A közéleti események iránt nem közömbös, human és természettudományi érdeklődésű vajdasági magyar értelmiség már jó ideje kíváncsisággal, türelemmel és várakozással kíséri az Újvidéki Egyetem Magyar Tanszékén történő eseményeket a Magyarországon szerzett oklevelek honosításával kapcsolatban.

A tanszék vezetői tévedtek, ha arra számítottak, hogy kifáraszthatják vagy elaltathatják a közfigyelmet. Már azért sem feledkezhetünk meg a tanszéken törtétekről, mert időközben Magyarországon is megbotránkozást váltott ki az a felelőtlen magatartás, melyet a tanszék tanúsított az ott szerzett oklevelek fogadtatásában. Sőt ezúttal nyilvánosságra került az is, hogy a tanszék nem használja ki a lehetőségeket a Magyar Tudományos Akadémia Nyelvtudományi Intézetével és más intézményeivel végzendő együttműködésre.

Az első fölhördülésekre minálunk került sor: a vajdasági magyar sajtóban, az elektromos médiumokban és számos rendezvényen a Magyar Tanszék vezetőségének önkényes magatartását sokan elvszerűtlennek, embertelennek és nemzetellenesnek minősítették.

Mindezek alapján az a benyomásunk alakult ki, mintha ez az intézményünk csak úgy tudná megvédeni tekintélyét és érdekeit, hogy meggátolja a pedagógus- és tudósutánpótlás nevelésének szélesebb alapra való helyezését, s kirekeszti a másutt kiképzett és másként gondolkodó szakmabelieket. Vagyis úgy érzi: csak akkor őrizheti meg privilégiumát és monopolhelyzetét, hogyha nyugtázza, s fokozza vidékiességünket, művelődési elszigeteltségünket és etnikummá válásunkat.

Sem a szerb állam, sem pedig egyetemeinek többi tanszéke nem támaszt akadályokat a Magyarországon szerzett egyetemi és főiskolai oklevelek, vala-

mint az egyetemi rangfokozatok honosításával szemben. Ezért az a tény, hogy a Magyar Tanszék a „szakmaiság” kritériuma mögé bújik, nem más, mint visszaélés és beteges nemzetrombolás, valamint annak leplezése, hogy a tanszék által végzett oktatómunka eltávolodott s el akar távolodni a közérdektől. Pontosabban: továbbra is igazodik a korábbi állampolitikához – amelyen az európai beállítottságú szerb értelmiségiek már túlléptek...

Ezek után okkal kétségbe vonható, hogy mostani vezetőségének irányításával a tanszék megfelelhet fontos társadalmi, oktatási és tudományos rendeltetésének.

Mi, alulírottak, felelősségünk tudatában követeljük, hogy az újvidéki Magyar Tanszék vezetői és irányító testületei vizsgálják fölül fönti megbírált tevékenységüket, és módosítsanak álláspontjukon az elvszerűség szellemében. Elvárjuk a tanszék vezetőségétől, hogy a magyarországi egyetemeken szerzett okleveleket *külföldi vizsga nélkül* honosítsák.

Hogyha viszont a tanszék mostani vezetősége erre nem hajlandó, akkor követeljük, hogy helyét adja át olyanoknak, akik az eddigi közösségellenes gyakorlattal szemben képesek és képesek szoros oktatói és tudományos együttműködést teremteni Magyarország egyetemeivel, tudományos intézeteivel és intézményeivel.

Bízunk abban, hogy a titoista-miloševići irányvételű vezetés helyét fölváltó, józan tanszékvezetésre a délvidéki magyarság ismét föl fog nézni – anélkül, hogy egy kisszámú hegemon csoport megkövetelné „elit” illetékességét az anyanyelvi, sőt az általános szellemi vezetésre.

Szerkesztői megjegyzés: Ezt a nyilatkozatot 1300-an írták alá, akiknek a névsorát helyszűke miatt nem tudjuk közölni. A kezdeményezők ezúton is köszönetet mondanak mindenkinek.